

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 20/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG V: NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ (PHẦN BẢY)”

Phật pháp là từ nơi tâm thanh tịnh của Phật Bồ Tát lưu xuất ra, chúng ta tiếp nhận Phật pháp bằng tâm vọng động, mong cầu thì chúng ta không thể ngộ nhập. “Ngộ” là thấu hiểu một cách tường tận. “Nhập” là phải thật làm được. Chúng ta muốn ngộ nhập Phật pháp thì chúng ta phải dùng tâm thanh tịnh, chân thành. Nếu chúng ta dùng tâm loạn động, bao chao để chúng ta tìm hiểu Phật pháp thì suốt đời, chúng ta chỉ hiểu được ở bề ngoài. Nhiều người học Phật nhưng vẫn phiền não, khổ đau vì họ không thể ngộ nhập. Đây là giống như tôi thường nói: *“Chúng ta sống trong đạo giải thoát, chúng ta sống trong đạo an vui mà chúng ta không giải thoát, không an vui!”*.

Chúng ta học Phật nhưng chúng ta vẫn đang làm theo tập khí của mình. Nếu chúng ta chưa trải qua nhiều nghìn giờ học tập thì chúng ta sẽ chưa nhận ra là tập khí, phiền não của chúng ta rất đáng sợ! Chúng ta tưởng rằng chúng ta đã thay đổi được những tập khí “*tham, sân, si, mạn*” nhưng thực ra những tập khí này vẫn còn y nguyên trong mỗi chúng ta, chúng chỉ thay đổi hình thức còn bản chất không thay đổi. Chúng ta học lý thuyết nhưng không thật tu thì chúng ta sẽ tu mù, luyện quáng. Khi đó, chúng ta giống như người thế gian nói: *“Người không ra người, ngợm không ra ngợm”*. Người thế gian nhiều người rất chân thành, lão thật, chất phác, chúng ta học nhiều nhưng chúng ta càng học thì chúng ta lại càng đổ kỵ, chướng ngại người khác. Tôi đang nói tâm cảnh của chính mình!

Tôi cảm thấy mình rất may mắn, tôi bôn ba khắp nơi nhưng tôi cũng đã dành nhiều nghìn giờ để học tập, tôi nhận rõ tập khí của mình vẫn còn nguyên bản chất, chỉ thay đổi hình thái. Tôi đã dậy sớm gần 20 năm nhưng hiện tại khi đi ngủ tôi vẫn phải kiểm tra xem mình đã bật chuông báo thức chưa. Tôi vẫn phải thường xuyên đối trị với tập khí của mình. Nếu chúng ta dễ chuyển đổi tập khí thì Thích Ca Mâu Ni Phật không phải vất vả để đến thế gian này 8000 lần. Các Chư Phật Bồ Tát cũng đã đến thế gian hòa hoan hồng trần, gần gũi, độ hóa chúng sanh vô số lần. Trong tất cả các ngành nghề đều có Phật Bồ Tát đang hóa thân để gần gũi chúng sanh. Hòa Thượng thường nói: *“Chúng ta đừng tưởng chúng ta cô độc giữa cuộc đời này! Phật Bồ Tát vẫn đang dõi theo chúng ta, chỉ cần có cơ hội thì các Ngài sẽ tiếp cận, giúp chúng ta quay đầu”*.

Hòa Thượng nói: *“Tôi không khuyến khích mọi người xuất gia. Thậm chí Lão cư sĩ Lý Bình Nam, khi quy y cho người thì chỉ bảo người quy y Phật, Pháp, Tăng, trở về với Giác – Chánh – Tịnh trong tự tánh của mỗi người, chứ không bảo mọi người thọ*

giới. Nếu chúng ta xuất gia tu hành, thì chúng ta có một lòng một dạ vì liễu thoát sinh tử không? Chúng ta có lập chí để ngay trong đời hiện tại này chúng ta nắm được sự giải thoát hay không?”. Quy y Phật là quy y Giác, quy y Pháp là quy y Chánh, quy y tăng là quy y Tịnh. Quy y Phật, Pháp, Tăng là chúng ta trở về với Giác – Chánh – Tịnh của chính mình. Các Ngài khuyến khích mọi người giữ giới nhưng không bảo người thọ giới vì khi họ thọ giới chưa chắc họ đã làm được. Phật pháp chỉ trọng thực chất chứ không trọng hình tướng. Có lần đi giảng, tôi hỏi mọi người: “*Đệ tử quy y Phật thì từ nay về sau không được sát sinh, không được trộm cắp, các đệ tử có làm được không?*”. Mọi người trả lời “*Dạ*” rất to nhưng không ai trả lời là nói “*Dạ được!*”. Mọi người như đang thầm nói với Phật là họ không chắc là họ sẽ làm được mà tùy duyên!

Hôm qua, sau khi nghe chia sẻ về nhân quả, có cô giáo nói với tôi, khi cô chưa biết văn hóa truyền thống, cô dạy ở các trường bên ngoài, cô đã nhận được số tiền khá lớn nên hiện tại cô cảm thấy rất phiền não, cô muốn làm gì để tâm mình được thanh thản. Tôi khuyên cô nên mang số tiền này đi làm giáo dục thí dụ như tổ chức trại hè cho các con. Hệ thống giáo dục của chúng ta không nhận phong bì, không nhận quà, thậm chí chúng ta đã từng gửi tặng lại lẵng hoa cho Cha Mẹ người đã tặng hoa cho trường. Chúng ta làm như vậy nên tâm hồn chúng ta luôn thư thái.

Tôi thường nói, chúng ta không lo không có “*tràng*” mà chỉ lo không có “*đạo*”. “*Đạo*” là phương pháp, lối đi. “*Tràng*” là nơi chốn. Nếu chúng ta có lối đi, phương hướng tốt thì chắc chắn chúng ta sẽ có “*tràng*”. Năm nay, rất nhiều nơi muốn tặng “*tràng*” cho chúng ta, chúng ta chưa đủ sức gánh vác được hết. Nhà Phật trọng ở thực hành, chúng ta phải thực tiễn Phật pháp ngay trong cuộc sống thường ngày, trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, trong công việc của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta là Phật tử tại gia, chúng ta phải làm tròn trách nhiệm, bổn phận trong đời sống của mình. Chúng ta làm tất cả nhưng không dính mắc trong tâm. Người có sự giác ngộ như vậy thì khi họ đối người, tiếp vật, tâm thái của họ sẽ tự nhiên, hoàn toàn khác với những người khác. Chúng ta biết rõ những việc tranh danh đoạt lợi là những việc tạo nghiệp, sẽ lôi chúng ta vào trong luân hồi sinh tử nên chúng ta không làm những việc đó. Chúng ta hy sinh phụng hiến vì người nhưng trong tâm chúng ta chỉ vì liễu thoát sinh tử. Chúng ta có tâm cảnh như vậy thì chắc chắn chúng ta sẽ lão thật niệm Phật***”. Chúng ta làm mọi việc nhưng chúng ta không dính mắc, chúng ta buông xuống như người bán hàng đặt gánh hàng rong xuống. Tất cả những việc ở thế gian chúng ta đều phải thật làm. Nếu tâm chúng ta thật sự chân thật thì chúng ta sẽ dụng tâm chân thật để làm mọi việc. Nếu tâm chúng ta chân thành thì đời sống của chúng ta sẽ phấn chấn một cách đặc biệt, chúng ta luôn hy sinh phụng hiến nên chúng ta không có thời gian tranh danh đoạt lợi, hơn thua với người.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải có nguyện vọng làm những việc hoằng pháp lợi sinh. Chúng ta quán sát xem chúng ta đang làm việc lợi ích chúng sanh hay chúng***

ta đang chướng ngại người? Chúng ta đang làm rất nhiều việc chướng ngại người khác. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, nhóm Lục Quân Tỳ Kheo cũng chuyên làm những việc cản trở Phật”.

Có người cho rằng, “*hoàng pháp*” chỉ là đem những lời giáo huấn của Phật đến với chúng sanh nhưng tất cả những việc chân thật lợi ích chúng sanh thì đó đều là pháp. Hòa Thượng nói: “***Tâm tròn đầy thì mọi thứ tràn đầy***”. Tâm chúng ta thiên lệch thì mọi thứ sẽ đều thiên lệch. Chúng ta thường tưởng rằng chúng ta đang tích cực làm việc lợi ích chúng sanh nhưng thật ra là chúng ta đang chướng ngại người vì tập khí đố kỵ, chướng ngại người của chúng ta rất sâu dày. Nếu chúng ta không cản trở thì chúng ta sẽ chướng ngại người. Người khác có thể làm được tốt hơn chúng ta mà chúng ta không để họ làm thì đó là chúng ta chướng ngại họ.

Hòa Thượng nói: “***Lục Tổ Huệ Năng sau khi được Ngũ Tổ ấn chứng là người kế thừa, là vị Tổ thứ sáu thì đã có rất nhiều người không phục, tìm cách hãm hại Ngài. Lục Tổ phải lẩn trốn trong những đám thợ săn trong suốt 15 năm***”. Học trò của những người Thầy khác, họ cảm thấy không phục khi Ngài Lục Tổ Huệ Năng được chọn là người kế thừa nên họ tìm cách hãm hại Ngài. Tâm đố kỵ, chướng ngại của chúng sanh rất sâu dày.

Hòa Thượng nói: “***Mỗi chúng ta đều có tâm chướng ngại, đố kỵ rất nặng***”. Nếu chúng ta không nương tựa vào nhau học tập thì chúng ta sẽ không thể nhận ra lỗi của mình. Chúng ta cần nương chúng, dựa chúng, học chúng. Khi chúng ta nhìn thấy người khác làm tốt thì chúng ta sẽ phản tỉnh vì sao mình không thể làm tốt. Chúng ta không làm tốt vai trò của mình thì đó là chúng ta đang chướng ngại người. Chúng ta thường nghĩ rằng mình rất tốt, rất có năng lực nhưng nếu chúng ta thật có năng lực thì chúng ta sẽ thực hiện vai trò của mình rất tốt, không gây hư hại cho người.

Hòa Thượng nói: “***Mỗi chúng ta phải tự phản tỉnh, chúng ta là con cháu của Phật hay là con cháu của Ma? Chúng ta vừa phản tỉnh, vừa kiểm điểm thì đều thấy chúng ta là Ma tử, Ma tôn. Nếu chúng ta là con cháu của Ma thì tương lai, quả báo của chúng ta nhất định ở ba đường vì việc làm của chúng ta là việc làm chướng đạo, không phải là việc làm hoằng đạo***”. Ma luôn chướng ngại, đố kỵ người vì Ma có tâm ngạo mạn. Người xưa nói đây là: “***Tự dĩ vi thị***”. Tự cho mình là đúng, là biết. Nếu cái thấy, cái biết của chúng ta là đúng thì việc làm của chúng ta sẽ đúng, người khác sẽ ngưỡng mộ, cung kính tìm đến chúng ta học tập. “***Đạo***” không chỉ là Đạo Phật mà là lối đi tốt đẹp. Đạo giúp con người đạt được sự an vui và cuối cùng là sự giải thoát. Người xưa nói: “***Bồ Tát ở chợ thì chợ là đạo tràng***”. Bồ Tát ở công sở, ở nhà bếp thì nơi đó là đạo tràng. Bồ Tát luôn có tâm bố thí. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền luôn sống trong quy củ, chuẩn mực. Trong “***Kinh Hoa Nghiêm***” nói: “***Học vi nhân sư, hành vi thế phạm***”. Học để làm Thầy người, làm để làm Thầy người. Tất cả hành vi của các Ngài đều để làm mô phạm cho thế nhân.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta muốn chân thật làm được việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải có những phương tiện rất khéo léo. Khi chúng ta dụng công làm thì biểu thái của chúng ta không thể hiện sự cao ngạo, người khác không nhận ra là chúng ta đang hết sức dụng tâm làm”***. “*Biểu thái*” là biểu hiện và thái độ. Sáng hôm qua, khi tôi ra thăm vườn rau, tôi nhận thấy có năm giàn rau cần cắt, tôi cắt xong hai giàn rau một cách nhanh chóng, mọi người cắt ba giàn rau còn lại, sau đó, tôi lau sạch ly ở cả năm giàn. Năm giàn rau được phơi nắng, khử khuẩn, chiều là chúng ta có thể đặt cây con lên. Tôi làm việc một cách rất tự nhiên, người khác cố gắng cũng không làm theo kịp. Chúng ta làm theo thứ tự thì chúng ta có thể làm rất nhanh. Điều quan trọng là chúng ta dụng tâm như thế nào.

Bài hôm nay, Hoà Thượng nhắc chúng ta phải “*ngộ nhập*” Phật pháp. “*Ngộ nhập*” là chúng ta nhận biết một cách rõ ràng, làm một cách triệt để, thấu đáo. Mỗi chúng ta đều có thể làm điều này, quan trọng là chúng ta phải điều chỉnh tâm thái của mình. Rất nhiều chúng sanh đang chờ chúng ta! Hiện tại, thực lực của chúng ta đang chỉ mở được lớp học hè cho khoảng 300 học sinh nhưng rất nhiều học sinh cũng đang cần học. Hòa Thượng nhắc: ***“Chúng ta phải có những phương tiện khéo léo nhất để làm lợi ích cho chúng sanh được tốt nhất!”***.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!